

бу-
ів
й-
б-
су-
б-
ні
и
кт
ля
на
л

Січневі Роковини у Денвері

Відвідини губернатора Колорадо Річарда Ламма представниками української громади Денверу 8-го січня 1981 року з нагоди підписання прокламації у річницю дня незалежності України. Губернатор Річард Ламм з своєю Желем (на колінах) передає голові УККА інж. Іванові Малькутові підписану прокламацію. Стоять (зліва): Петро Олексієнко (УНРада), о. Павло Вархола, о. Павло Смаль, інж. Іван Малькут (голова УККА), Наталка Цейбрій, Орест Колтуний («Провидіння»), Надя Вінч (СУА), Ірина Лабак, Євген Василюк, Іван Костюк (ОДВУ), Ала Мосійчук (Плест), Степан Оришин (комбатанти) і інж. Данило Желем (секретар УККА).

Представники української громади міста Денверу з посадином міста з нагоди підписання прокламації у день української незалежності 22-го січня 1981 року. Сидять: посол Вілліам МекНіколс, молодий, з Євро Желем. Стоять (зліва): інж. Іван Малькут (голова УККА), Ірина Лабак, Іван Костюк (ОДВУ), Ала Мосійчук (Плест), Дарія Яворівська (голова СУА), Зенон Мосійчук, Петро Олексієнко (УНРада) і о. Павло Вархола.

Свято 22-го січня українці міста Денверу і околиць відбули вчорашню у неділю, 8-го лютого цього року, в аудиторії публічної школи „Смедлі“ в 5-й год. по полудні. Свято це улаштував 40-й Відділ ОДВУ ім. полк. Андрія Мельника під проєктором Відділу УККА в Денвері.

Свято започатковано національним американським гімном, що його відіграла на фортеп'яні Зеня Коритко. Свято відкриває голова Відділу ОДВУ мгр Іван Костюк. Він підкреслює, що 22-го січня — це всенародне свято українського народу. У вітальному слові, де б'ється серце української людини, святкуємо це велике наше свято.

Вітаючи присутніх на заході учасників визвольних змагань мгр І. Костюк просив їх устатити в пам'ять місця, а численна українська громада Денверу вішувала їх довготривалими оплесками.

Вступне слово виголосив голова Відділу УККА інж. Іван Малькут, закликавши всіх підтримати його заходи, щоб усі організації об'єдналися і працювали для добра українського народу. Це була б найкраща форма святкування дня 22-го січня. Прокламації в англійській і українській мовах прочитали Роксолана Гайдар і Марко Івашко.

Результатом з нагоди свята незалежності і соборності виголосив проф. д-р Іван Овечко, згадуючи про ці історичні акти українського народу. З перспективи шести десятиріч років ми не повинні обвинувачувати наших батьків, що вони не оборонили української держави перед ворогами. Ми повинні бути вдячні їм, що вони серед грізних обставин здобулися на героїчний вчинок і проголосили незалежність української держави й передали нащадкам традиції державності. Ці історичні події перейшли до історії.

Наше завдання — не тільки святкувати це свято, але активно підготувати ґрунт для відновлення української держави. Ми зобов'язані як на еміграції, так і в Україні плекати український патріотизм і продовжувати заходи серед інших народів, щоб здобути прихильності для нашої мети. На думку доповідача, ми власними силами не зможемо вибороти і закріпити українську державу. Без допомоги західного світу тяжко буде побороти ворога. Нам треба плекати культ героїзму

Святкування Січневих Роковин в Баффало

Підписання прокламації Українського Дня в канцелярії посадином міста Баффало Джеймса Гріффіна. Зліва: молоді Осередку СУМ-А і танцюристи ансамблю „Калина"; Едвард Рутковскі, голова повіту Ірі; Джеймс Гріффін, посадин міста Баффало; Даша Процик, голова Екзекутиви Відділу УККА; Кеннет Брон, шериф повіту Ірі; Василь Пристайко, референт національного датку, Тадеус Дулскі, колишній конгресмен, представник губернатора Кері.

Святкування дня 22-го січня в баффальській окрузі підготував і перевів між-організаційний комітет, покликаний до життя на засіданні місцевої Екзекутиви Відділу УККА у присутності представників товариств і організацій. Комітет очолював Ігор Чмола, секретар — Олена Морозевич, за фінансові справи відповідав Михайло Мохнач; про зв'язок з американським світом подбала голова Екзекутиви Відділу УККА Даша Процик і д-р Андрій Дячук, господарство частинно займався Іван Горбачук і Тадей Михасків, а про їжу для бенкету подбала Магдаліна Притула. Міжорганізаційний комітет відбув ряд засідань і у висліді його праці святкування дня 22-го січня в Баффало і окрузі пройшли успішно і вчорашню.

У четвер, 22-го січня, в 11:30 год перед полуднем посадин міста Баффало Джеймс Гріффін голова повіту Ірі Едвард Рутковскі і шериф повіту Кеннет Брон підписали спільну декларацію, проголосивши день 22-го січня Українським Днем баффальської округи, закликавши мешканців повіту і міста включитися у святкування місцевої української громади.

Підписання прокламації відбулося у канцелярії посадином міста Баффало у присутності парохів українських церков довкілля, представників українських товариств і організацій і української молоді у народних строях. Після підписання прокламації перед будинком управ повіту і міста замахали зоряний американський і синьо-жовтий український прапори.

Місцева парафіальна школа церкви св. Миколая мала вільний від науки день.

Українська шкільна радіопрোগрама Василя Шарвана присвятила святочно-

му дню спеціальну програму, яку приготувала і вела дикторка Ірина Чмола. У суботу, дня 24-го січня, в українському Домі „Дніпро" відбувся святковий бенкет. Відкрив його голова Екзекутиви Відділу УККА Даша Процик. Вона ж разом із головою міжорганізаційного комітету І. Чмолою вела програмою бенкету. Розпочав його молитвою о. митрат д-р Павло Івахів, парох церкви св. Миколая і декан ніягарського деканату української католицької церкви. Привітти обмежено до представників американського світу. Виступили: Едвард О'Коннор, голова округної ради поневолених народів, колишній конгресмен Тадеус Дулскі, представник губернатора Кері; Джеймс Шмідт, представник конгресмена Генрі Новака; Рут Гуджіно, представник конгресмена Джека Кемпа, стейтний сенатор Реймонд Геллергер; шериф повіту Ірі Кеннет Брон; Е. Рутковскі, голова повіту і Юджин Фейгі, член міської ради Баффало.

Святкове слово виголосила Олена Заверуха, голова Об'єднання Жінок Ліги Визволення України. Коротко з'ясувала вона генезу актів дня 22-го січня, їхню вагу для майбутньої історії українського народу, накреслила сьогоденний стан міжнародної політики та подала можливість відродження української державності.

Секретар міжорганізаційного комітету О. Морозевич підготувала хвилину вшанування учасників визвольних змагань 1914-21 рр. Усім їм вручено грамоти подяки місцевого Відділу УККА і жмут червоної калани.

Ось список учасників визвольних змагань, які сьогодні живуть в баффальській окрузі: Андрій Мороз — Легіон Українських Січових Стрільців; інж. Василь

МІЖ ЯПОНІЄЮ і її близьким сусідом Південною Кореєю останніми роками відношення не були особливо дружні й тому співпраця між ними не була така, як повинна бути. Після зміни Уряду в ЗСА й приходу до влади президента Роналда Регена спочатку почалося „відмороження" у відносинах обох держав, а в слід за тим — розмови у справі співпраці. Розмови ці швидко зблизили їхні точки погляду й заінтересування. Наступили зміни в торговельних стосунках, заключено договір про доставку надвишки харчових продуктів із Японії до Південної Кореї, врешті Японія погодилася відновити господарську допомогу Південній Кореї, яку Японія припинила. Японський міністер закордонних справ Масайоші Іто відвідав Сеул при нагоді інаугурації президента Чун Ду Гвана та відбув численні політичні розмови.

Потішко — член Центральної Ради; Сергій Негребський — армія Української Народної Республіки; проф. Осип Залеский, Степан Шипилявий, Теодор Лехман, Іван Козак — Українська Галицька Армія.

Святковий бенкет закінчив молитвою о. Василь Кондуский, парох української католицької церкви св. Василя Великого в Ланкестері Н.І.

У мистецькій програмі бенкету виступали дівочий квартет Осередку СУМ-А ім. Лесі Українки в Баффало „Галичанки" у складі — Христина Мороз, Оля Була, Наталка Крупа і Оксана Луковська, фортепіанний супровід — Давид Біловус та танцювальна група з Бирлінгтон, Онт., під мистецьким керівництвом Наталії Небесної.

Опісля відбулась забава під звуки місцевої джазової оркестри Михайла Петришина.

Заля бенкету була прикрашена декораціями незримого на цьому терені мистця Мар'яна Борачка.

У неділю 25-го січня, у всіх українських церквах округи Баффало були відправлені Служби Божі у наміренні українського народу. Отці виголосили відповідні до хвилини проповіді. Плест і СУМ-А взяли участь у Богослужбах у одностроях із своїми прапорами.

Н.Н.

Цією дорогою складаємо щире й сердечне подяку Рідним, Приятелям і Знайомим за пожертви на невідомий вінок в пам'ять

сл. п.
Міра Василя Волицького
що упокоївся в Бозі 3-го грудня 1980 р. в Торонто, Канада.
На ЗАКІНЧЕННЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА
НТШ, Сарсель — 557 00 дол.

В. Антонович 10 00, М. І. М. Барабаш 10 00, В. І. Я. Бачинські 20 00, К. Бачинський 20 00, М. Бачинський 10 00, Ю. Бачинський 20 00, І. Близняк 5 00, І. Бойчук 4 00, Г. Бугель 10 00, В. Боровський 5 00, Д. Брикочин 5 00, М. І. П. Винницькі 35 00, К. І. Н. Волицькі 60 00, П. Волицька 60 00, М. Волицький 10 00, П. Волицька 5 00, М. Голік 10 00, І. І. Гуті 10 00, О. Гой 5 00, П. Гула 10 00, В. Косович 5 00, А. Кобрин 5 00, І. Казанський 10 00, Н. Комарницька 10 00, П. Дорожинський 5 00, Б. Дашкевич 10 00, М. І. О. Зелени 20 00, С. Зелік 10 00, М. Зелик 5 00, Я. І. Ю. Іванчуки 5 00, А. Плидінська 15 00, В. Пехтер 10 00, о. Я. Левицький 5 00, Я. Мисаковець 10 00, О. Мулик 5 00, М. Просецька 10 00, П. Сонна 3 00, П. І. Р. Тицькі 20 00, Х. І. Ю. Ференцевичі 50 00, О. І. Чмоли 20 00.

На УКРАЇНСЬКИЙ СТУДІЙНИЙ ФОНД ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ — 50 00 дол.

Теодор і Зенон Зубрицькі 50 00.

На СИРОТИ в БРАЗИЛІ — 147 00 дол.

М. І. М. Барабаш 10 00, М. І. П. Винницькі 20 00, М. І. В. Григорів 20 00, І. І. Гуті 10 00, П. Гула 10 00, Я. І. Ю. Іванчуки 5 00, П. Дем'янчук 10 00, Д. Кулеба 10 00, Я. Почапський 10 00, Т. Раковська 7 00, О. І. О. Семенов 10 00, п-во Стелімахи 10 00, А. Харак 10 00, А. Чолій 5 00.

На ФОНД ВИДАННЯ ТВОРІВ РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО — 105 00 дол.

Б. І. В. Гнатківські 20 00, І. І. Ю. Купчинські 20 00, Т. Купчинська 20 00, А. І. Р. Терпелі 20 00, Х. І. Ю. Ференцевичі 25 00.

Дружина — ЛІДА ВОЛИЦЬКА

Діти:

ХРИСТИНА ФЕРЕНЦЕВИЧ

МАРТА ВИННИЦЬКА

НЕСТОР ВОЛИЦЬКИЙ

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього, дня 11-го березня 1981 року, відійшов у Вічність на 74-му році життя,

наш Найдорожчий

бл. п.

БОГДАН-ДАДА РАК

ІНЖЕНЕР ЛІСНИК

ПАНАХИДА в п'ятницю, 13-го березня 1981 року, о год. 7-30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Е. 7-ма вул. в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 14-го березня 1981 року о год. 9-30 ранку з похоронного заведення, до церкви св. Юра, а опісля на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ОКСАНА

брати:

ЯРОСЛАВ з Родиною

РОМАН

і дальша Родина

Замість квітів у пам'ять Покійного, Дружина просить складати датки на: ФКУ в Гарварді, Український Музей і Український Інститут в Нью-Йорку.

У ФІЛАДЕЛЬФІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Філадельфія, Па. (Інф. Бюро TVIA). — Тут у суботу, 11-го квітня ц. р., в Українському Освітньо-Культурному Центрі при 700 Сідар вул. в Абінгтоні, заходами Головної Управи і місцевого Відділу Товариства Українських Інженерів Америки відбудеться наукова конференція на тему енергії і архітектури.

Одну з доповідей виголосить архітект Іван Заяць під заголовком „Політичні і релігійні впливи на українську архітектуру".

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані \$5 стейтсменського податку

БАТЬКИ! Зв'яжіть заволоду ваших дітей з найстаршою, найбільш дою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм крашу будучності, в нашій громаді у віпному світі нового світового члена!

АМЕРИКАНСЬКА ЛЕТУНСЬКА КОМПАНІЯ Пен Америкен обрала Волтера Кронкайта, довголітнього кореспондента і коментатора на „Сі-Бі-Ес Нюз", який працював на цьому пості 19 років, одним із своїх директорів. Він отримуватиме 10,000 доларів винагороди на рік, а крім того компанія платитиме йому по 300 доларів за кожне засідання, у якому він братиме участь. Пост директора в цій компанії є очевидним почесним становищем не зобов'язуючим до систематичної праці в компанії. Цю пошану до Кронкайта компанія виявила тому, що він все у своїх звітностях виявляв прихильність до авіаційного транспорту, яким до речі, дуже часто користувався у своїх численних подорожах. Як відомо, Кронкайт відійшов на пенсію на 64-му році життя, але працюватиме для „Сі-Бі-Ес Нюз" у характері коментатора. Його місце зайняв тепер Ден Редер.

В СУМНІ РІЧНИЦІ —

В ДРУГУ ВІД СМЕРТІ, 16-го БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ
нашої Найдорожчої

ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ І СВАХИ

бл. п.

СОФІ ЯРЕМКЕВИЧ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в УКЦерквах:

св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., 16-го березня 1981 р., о год. 6:30 ранку;
св. Покрови в Пармі, Огайо, 16-го березня 1981 року, о год. 9-й ранку

В ПЕРШУ ВІД СМЕРТІ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1980 РОКУ

нашого Найдорожчого

ЧОПОВІКА, ТАТА, ДЗЯДЗЯ, БРАТА, ШВАГРА І СВАТА

бл. п. **СТЕФАНА ХОДНОВСЬКОГО**

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в УКЦерквах:

св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., 18-го березня 1981 р., о год. 8-й ранку;
Святої Тройці, в Кергонксоні, Н. Й., 18-го березня 1981 р., о год. 8-й ранку;
св. Різдва Преч. Діви Марії в Нью-Брансвік, Н. Дж., 22-го березня 1981 р., о год. 9-й ранку.

РОДИНА

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

повідомляє, що:

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в Сороковий день СМЕРТІ

св. п. проф. д-ра

СТЕФАНА ГИКА

визначного громадянина, науковця, правника, лікаря
і Мецената Фундації УВУ

будуть відправлені

16-го березня 1981 року:

ГЛЕНКОВ, Н. Й. — Манастир оо. Василіян —

о. проф. д-р Мелетій Войнар;

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Українська Православна

Церква Всіх Святих — о. митрат Іван Ткачук;

РИМ, Італія — Собор св. Софії — о. д-р Архимандрит Любомир Гузар;

ТОРОНТО, Канада — Церква св. о. Миколая —

о. парох І. Сиротинський;

ПАСЕЙК, Н. Дж. — Церква св. о. Миколая —

о. Митрат Володимир Білинський;

МЮНХЕН, Німеччина — Катедральний Собор.

Просимо Друзів, Студентів, Приятелів і Знайомих

допомогти до наших спільних молитов.

Управа і Члени Фундації УВУ

Вшановуючи світлу пам'ять Дорогого нам

бл. п. д-ра Ярослава Воевідки

замість квітів на його могилу

складаємо 50.00 доларів

на ЦЕРКВУ СВ. ЮРА в Нью-Йорку.

Нью-Йорк, Н. Й. Стефан Андрій ДОБРЯНСЬКИЙ

Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра Ярослава Воевідки

складаємо 50.00 доларів

на НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА.

Дружині і Родині висказую глибоке співчуття.

Д-р Галля БІЛЕНЬКА-ВРЕЦЬОНА

ПРЕЗИДІЯ

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ

ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

подає своїм Членам сумну вістку, що 2-го березня 1981 року помер у Міннеаполісі, Мінн., довголітній Член нашого Об'єднання

бл. п.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

ВОЯК, ПИСЬМЕННИК, ЛІКАР і ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ.

Дружині Раїсі та доньці Роксані пересилаємо сердечні

співчуття.

Президія ОУП „Слово"

СЕКЦІЯ ДРУЖИН ЛІКАРІВ

при Українським Лікарським Товаристві
Північної Америки

Метрополія Нью-Йорк

НА СХОДИНАХ УПРАВИ

28-го лютого 1981 року

РІШИЛА ПРИЗНАЧИТИ ЧИСТИЙ ДОХІД

з ЯЛИНКИ

яка відбулася 13-го грудня 1980 р.

спідуочі допомоги і дотації:

Окремим потребуєм особам в Німеччині, Франції й Австрії	\$325.00
Стипендія для дівчинки на Лемківщині, через 28-й Відділ СУА	120.00
Український Музей в Нью-Йорку	100.00
Музей у Бавнд Бруку, Н. Дж.	100.00
Український Інститут Америки	100.00
Церква в Лорді	50.00
Об'єднання Українських Письменників	50.00
Видавничий Фонд Дитячої Літератури ОПДЛ	50.00
Школа в Бразилії	25.00
Школа в Аргентині	25.00
„Діти — Дітям"	25.00
Разом	\$970.00

За Управу Відділу:

Віра Кушнір
голова

Ольга Гной
скарбник

„Голозівка на вакаціях“?

З ОГЛЯДУ

НА ВАКАЦІ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ“

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 4-го квітня 1981 р.

Шукаєте за другим прибутком?

**Станьте
ОРГАНІЗАТОРОМ
УНСоюзу**НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.
Можете починати свою кар'єру, організуючи
спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
39 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Attn: Organizing Dept.або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250**РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ
ЗБОРИ ЧЛЕНІВ**УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ
КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ**„САМОПОМІЧ“
в Ньюарку, Н. Дж.**

відбудуться

в суботу, 21 березня 1981 р., о год. 6 веч.

в залі Українського Народного Дому

140 Проспект Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

Звичайний порядок нарад, вибір трьох членів
до Ради Директорів та двох членів до Кре-
дитового Комітету.Окремих повідомлень не висилаємо.
Просимо прийти численно на Річні Збори.

ЗА УПРАВУ:

Володимир Мартинець, Юрій Кисілевський,
голова секретар**Пресовий Фонд „Свободи“**На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян,
що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ та
й видань: англомовного „Українського Тижневика“
і дитячого журналу „Веселка“, і подякуємо з
подякою висоту одержаної суми.**Л И С Т А Ч Е**

П. І. В. Гнатюк,	2.00	П. Гуменюк, Вай Мілле	2.00
Д. Дотрой	12.00	Д. Гренда, Йорк	2.00
В. Должак, Асторія	12.00	Н. Данилюк, Елімгурст	2.00
І. Кривчицький, Фар-	12.00	В. Дешик, Вокенгем	2.00
м. Мельниченко, Ен-	12.00	В. Дубин, Трентон	2.00
гелвуд, Клівленд	12.00	В. Желехівський, Вет-	2.00
д-р М. Сатурський,	12.00	М. Завіський, Вовфало	2.00
Н. Камерстайн	12.00	О. Ільченко, Зелено	2.00
В. Сигней, Глоувіл	12.00	Трентон	2.00
М. Сукманович, Ст.	12.00	В. Камінський, Вільмет	2.00
Кетрінс	12.00	Т. Кішко, Вріджін	2.00
П. Андрусів, Рівергед	10.00	А. І. Клофас, Айс-	2.00
д-р П. Ліпський, Бей	10.00	лінгтон	2.00
Вілдедж	10.00	О. Клод, Юніон	2.00
С. Новаківський, Фі-	10.00	Н. Ковалів, Міннеа-	2.00
ладельфія	10.00	поліс	2.00
А. Силеко, Діама-	10.00	П. Когутка, Вруклін	2.00
йка	10.00	А. Козар, Чикаго	2.00
В. Пушкар, Філадель-	8.40	Л. Коник, С. Етлборо	2.00
фія	8.40	В. Курис, Бронкс	2.00
С. Матківський, Ро-	7.00	М. Кучер, Нью Йорк	2.00
честер	7.00	Л. Левинський, Нью	2.00
І. Настюк, Юніон	7.00	Гейвен	2.00
М. Олійник, Голіс	7.00	М. Лопчина, Чікопі	2.00
С. Терентюк, Клівленд	7.00	Фолкс	2.00
А. Таж, Воррен	7.00	Р. Мельник, Йорк	2.00
Я. Чернявський, Скокі	7.00	М. Мушинський, Де-	2.00
С. Івасечко, Редінг	5.00	тройт	2.00
П. Зубрицький, Джер-	5.00	І. Павлюк, Твін Лейкс	2.00
сі Сіті	5.00	К. Петрі, Чикаго	2.00
С. Кравченко, Джер-	5.00	П. Піжичий, Ст.	2.00
сі Сіті	5.00	Кетрінс	2.00
І. Кривчицький, Палмер	5.00	П. Пікулович, Пас-	2.00
К. Микитич, Лонг Ай-	5.00	сейк	2.00
ленд Сіті	5.00	І. Поліщук, Чикаго	2.00
О. Петришин, Тандер	5.00	Т. Прокопов, Годфрой	2.00
Бей	5.00	І. В. Рак, Лонг Ай-	2.00
І. Сос, Сілвер Спрінг	5.00	лейд Сіті	2.00
Ф. Стороженко, Насле	5.00	С. Серкез, Ірвінгтон	2.00
В. Телешов, Лондон	5.00	А. Сінча, Ровей	2.00
М. Чурма, Чикаго	5.00	Т. Скрипан, Сейр	2.00
С. Шуя, Лорейн	5.00	В. Скоробач, Рочестер	2.00
Д. Євначів, Верона	4.00	Ю. Сметана, Рочестер	2.00
Н. Лодуцький, Філадель-	4.00	О. Соколяк, Сілвер Спрінг	2.00
фія	4.00	В. Сошицький, Ель	2.00
С. Агустович, Міннеа-	2.00	Кайон	2.00
поліс	2.00	Д. Стахів, Міддлсекс	2.00
Д. К. Андерсон, Мед	2.00	М. Стебелський, Чикаго	2.00
іс Ракс	2.00	А. Сумик, Нью Йорк	2.00
М. І. А. Андреадіс,	2.00	Супільна Служба	2.00
Местік	2.00	Українців Канади,	2.00
Г. Барчин, Бостон	2.00	Торонто	2.00
М. М. Біл, Сідер Холлс	2.00	В. Табачук, Клівротер	2.00
В. Войко, Менілл	2.00	О. Таран, Річмонд	2.00
В. Волж, Гарфорд	2.00	П. Ткачук, Чикаго	2.00
Е. Булич, Скала	2.00	М. Торик, Савтбурі	2.00
П. Вурак, Вілсінгтон	2.00	А. Турчин, Вулмінгтон	2.00
В. Вурачківський, Мідл-	2.00	д-р Е. Федик, Вудсайд	2.00
блур	2.00	Л. Федорко, Детройт	2.00
В. Веселій, Гарфорд	2.00	І. Хома, Пасейк	2.00
П. Гаврилюк, Філа-	2.00	П. Шагалла, Істон	2.00
дельфія	2.00	М. Штінга, Кембелл	2.00
А. Гладилович, Монт-	2.00	М. Шумило, Лексингтон	2.00
реаль	2.00	І. В. Яворський,	2.00
М. Голіян, Елімвуд	2.00	Ньюарк	2.00
Парк	2.00	С. Савойка, Гарфорд	1.00
П. Гордович, Філа-	2.00	Д. Черніченко, Петер-	1.00
дельфія	2.00	сон	1.00

Пам'яті І. Жуковського

Виросла ще одна свіжа могила на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавид Бруку. 4-го грудня 1980 року відійшов від нас у потойбічний світ св. п. архітект Іван Е. Жуковський. Відійшов далеко від рідної землі, за якою завжди тужив. Перестало битися лагідне серце людини трудолюбивої, розважної, завжди привітної, яка, мабуть, не могла мати ворогів.

Приїшов на світ І. Жуковський 4-го березня 1901 року у містечку Кіцмань, на Буковині, у свідомій українській родині директора Рільничої школи Євгена Жуковського, яка виховала своїх дітей в українському патріотичному дусі. З родинного дому виніс молодий хлопча любов до музики, співу та української пісні. Народну освіту він проходив у Кіцмані, а середню — у Державній гімназії у Чернівцях, завершивши її в 1919 році. Як любитель музики і української пісні, він ще гімназистом, а згодом студентом, залюбки диригував хором, зокрема у рідному Кіцмані.

Університетські студії проходив у Празі у чеській Політехніці, яку закінчив у 1926 році титулом інженера-архітекта. Окрім того, студіював у чеській Консерваторії диригентури і композиції. У Празі належав до Української Академічної Громади і був співосновником Допомогового комітету, який виступав за від уряду допомоги для студій українських студентів. У Празі був також членом Академічного хору. По закінченні студій перейшов практику у чеського архітекта, а потім працював у будівельному відділі Праги.

У 1929 році Іван Євгенович повернувся на Буковину, відбув однорічну військову повинність, нострифікував свій чеський диплом архітекта, і відкрив у Чернівцях своє архітектурне бюро. Варта згадки його праці для Чернівецької православної Митрополії при реставруванні архітектурно важливих історичних пам'яток церковного будівництва Буковини та при будівництві нових церков. За його планом і під його керівництвом відбудовано театральну залу зі сценою в Українському Народному Домі в Чернівцях. Взагалі І. Жуковський брав живу участь в українському громадському житті. Був членом, а потім „батьком“ Академічного Козацтва „Чорноморське“, а в Нью Йорку Старшине (голова) цього козацтва; членом Українського Народного Дому в Чернівцях, членом і генеральним секретарем Української національної партії Румунії (під головуванням сенатора д-ра В. Залозецького); членом різних інших українських громадських товариств, як, наприклад, „Кобзар“, „Українська книгозбірня“, а також диригентом „Мужської хору“ та хору „Мішанської читальні“. Майже не було в Чернівцях української організації, в якій Жуковський своєю працею і порадами не брав би участі.

Після союветської військової окупації північної Буковини у червні 1940 року Жуковський працює будівником у Чернівецькому університеті, де його застало початок німецько-союветської війни. Приходить нова окупація Буковини й нове переслідування тих, які залишилися і працювали у со-

вєтських установах. Іван Євгенович був приневольно покинутий Буковину й, врешті, опинився у Німеччині, де працював архітектором при будові стандартних будинків. У Берліні застала його союветська окупація. Там він потрапив до союветської тюрми й концтабору. Тільки чудом удалося йому втекти з-під арешту та дістатися до Західної Німеччини, де він перебував спочатку і був Діппі Ансбах, де належав до управи табору і був диригентом хору. Згодом отримав працю в американській військовій інженерній частині в місті Вюрцбургу при плануванні нових житлових домів, касарень, летовищ тощо, для потреб американського війська.

У 1950 році І. Жуковський приїхав до Нью Йорку. Тут у 1952 році отримав ліцензію архітекта, працював у цьому фаху в будівельній фірмі, на власний рахунок, проєктуючи церкви в українському стилі (церква в Гантері та інші). За його планом і під його керівництвом перебудовано і адоптовано до потреб православної церкви будинок Катедрі св. Володимира в Нью Йорку, парафії якої він був членом.

Окрім своєї професійної праці, Жуковський включився в українське громадське життя. Він був членом Товариства Українських Інженерів, а в 1958 і 1959 роках — його головою. Був звичайним професором Українського Технічного Інституту в Нью Йорку та деканом його інженерного відділу; членом Української Буковинської Громади в Нью Йорку та головою Центрального Об'єднання Буковинських Українців у ЗСА від 1955 року аж до своєї смерті; членом хору „Думка“, його головою та диригентом Жіночого хору; членом НТШ у УВАН; членом Містецького Клубу в Нью Йорку і довгі роки його головою; членом Товариства Українських Мистців в Нью Йорку. Був він також членом Американського Інституту Архітектів та стейтського Товариства архітектів.

Жуковський заманифестував себе також і в публіцистиці. Його перу належать два томики німецько-українського технічного словника, які появились в першій половині 1940-их років. Він — співавтор Збірника на пошану оперного співака Ореста Руснака; його статті появлялися в „Свободі“, у Бюлетені Товариства Українських Інженерів; у журналі „Буковина“ тощо. Мавши широку практику реставрації архітектурних пам'яток, він приготував габілітаційну працю з цієї ділянки. На жаль, через воєнну хуртовину рукопис цієї праці, всі плани та інші допоміжні матеріали впади жертвою вогню при бомбардуванні. У взаєминах з людьми Іван Євгенович був завжди привітний, спокійний і лагідний, присмано було вести з ним розмову. У розмові — розважний, ніколи не старався накидати своїх переконань, любив товариство.

Це неповна й бліда сімність проф. архітекта Івана С. Жуковського. Відійшла від нас людина, але її діла житимуть далі у нашій вдячній пам'яті.

І. М. Новосівський

„ЯК МИ ГОВОРИМО (І ЯК ТРЕБА ГОВОРИТИ)“ — Б. Анто-
ненка-Давидовича, за редакцією К. Церкевича і В. Павло-
вського, 3-те видання, поправлене і доповнене, 304 ст. 1980.

„ПРАВОВИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ“, за ред.
Я. Рудницького і К. Церкевича, нове видання, 65 тис. слів,
800 ст. 1979.

Висилається за злочинами жертви, відп. \$12.50 або \$20.00
на шліп Науково-Дослідного Т-ва Української Термінології.
Нова адр.: Research Society for Ukrainian Terminology, Inc.
166 First Avenue, c/o St. Sophia's New York, N.Y. 10009

**СЛУХАЙТЕ
РІДНІ АКОРДИ**

**УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ
з РАДІОСТАНЦІЇ WPOW — 1330 AM
з НЬО ЙОРКУ КОЖНОЇ НЕДІЛІ**

о год. 5:30 по полудні

Літературний вечір**С. Гординського на УВУ**

У п'ятницю, 20-го лютого цього р., відбувся у приміщенні Українського Вільного Університету в Мюнхені літературний вечір відомого маляра і фахівця розпису церков, мистецтвознавця, сеньйора серед українських поетів на еміграції, поета-романтика, літературного критика, літературного дослідника і перекладача з чужих літератур, дійсного члена НТШ і УВАН Святослава Я. Гординського.

Літературний вечір відкрив ректор УВУ проф. Янів, привітавши маистра С. Гординського, доцента д-ра Ігоря Качуровського та ред. Константина Бачинського — трьох доповідачів вечора, а серед присутніх (коло 60 осіб) привітав д-ра Ігоря Гордієва з дружиною, які повертаються до далекої Австралії, зупинилися у Мюнхені.

Вечір започаткував доповідь про поетичну, літературно-наукову та мистецьку діяльність С. Гординського доц. д-ра І. Качуровського, відомий літературознавець, поет-неокласик, публіцист, літературний критик та перекладач із чужих літератур, який згадав про своє давнє знайомство з Гординським, що почалося від зустрічі в Мюнхені після війни, в 1945 році. Доповідач підкреслює, що йому присмано представити присутнім свого приятеля як людину і як заслуженого в українській культурі мистця слова і літературознавця та схарактеризував коротко його діяльність в цих ділянках.

Зупинившись покібно над формами і жанрами поезії, д-р І. Качуровський розглянув докладніше строфіку т. зв. класичної поезії, як найбільш культурний аспект поезії, у слові людини-поета, що серед неокласиків (або парнасців) у нашій літературі є С. Гординський. Описав він розглянув відомі школи поетів-неокласиків у нашій літературі: Празьку (Олег Ольжич, Олена Теліга, Євген Маланок, Олександр Стефанович); Львівську (Богдан Кравців та Святослав Гординський), та Київську (Микола Зеров, Михайло Драч-Хмара, Максим Рильський, Павло Филипович та Юрій Клен, який належав згодом і до Празької) та вказав, що ці школи діяли, як одна одна і що діяльність Празької школи, як центру закордонного життя і національної свідомості, проявлялася саме тоді, коли діяльність Київської була пригнічена цензурою і обмеженнями. Доповідач згадав також, як третього серед львівян Богдана Ігоря Антоновича, що був оригінальним поетом, але не підпорядковувався одному мистецькому напрямку.

Доповідач підкреслює творчу індивідуальність Гординського, помітивши вже з першої збірки його поезій „Барви і лінії“, що вийшла у Львові в 1933 році. Після цього Гординський видав 10 збірок поезій, з яких найбільше значення має остання — „Вогнем і смерчем“, що відтворює жах війни (вийшла понад 30 років тому), а також збірка „Вибрані поезії“ до якої ввійшли найкращі його поеми з попередніх збірок, що він видав в 1944 році.

Накреслюючи короткий життєпис поета, д-р І. Качуровський згадав, що С. Гординський народився у Коломиї в 1906 році, в родині відомого педагога, літературознавця та культурного діяча Ярослава Гординського. В молодості втратив слух, але, не зважаючи на труднощі, здобув освіту і знання кількох чужих мов, що згодом використовував як науковець і перекладач. Вчився у відомій Мистецькій школі Новаківського у Львові, а потім вивчав мистецькі студії до Парижу, щоб збирати скарби західної культури. Тому можна сказати, що С. Гординський — найбільший європейський серед українських поетів, що й підтверджує його ерудиція, а теж використовування мітологічних мотивів, історичних алюзій тощо. Це свідчить також і про додержування в його творчості т. зв. „канонізованих строф“ — сонету, елегійного дистиха, александрина і рідкісних сіцилій та александрійських строф, що ними володіють поети найвищої культури. Гординський вже не видавав окремих збірок,

проте його поезії далі появлялися у журналах „Київ“, „Сучасність“ та у збірниках „Слово“, окремі числа якого він сам редагував.

Окремо розглянув д-р І. Качуровський перекладу діяльність С. Гординського, згадуючи про його антологію „Поети заходу“, що містить шістьдесят перекладів, та повний переклад віршів французького поета Франсуа Війона, в який перекладач вклав чимало зусиль, щоб розшифрувати французьку мову п'ятнадцятого сторіччя, забарвлену тодішнім місним жаргоном.

Доповідач розглянув перекладну діяльність на еміграції і назвав найталановитіших перекладачів: покійного Бориса Олександрова, Ярослава Славутинця, Олега Зусьовського, Марта і Остапа Тарнавських та обох присутніх — С. Гординського і себе. Для порівняння він рівно назвав кращих професійних перекладачів в Україні: Бориса Тена (Хомичевського), Ірину Стеценко, Григорія Кочура, Миколу Лукаша, Дмитра Паламарчука, та тих, що сполучують перекладництво з власною творчістю, як Василь Мисик, Микола Бажан, Дмитро Павличко. Вказуючи на спільність зацікавлення в літературознавстві, в поетичній згадці і про строфіку Гординського, яку він видав п. з. „Український вірш“ у 1947 році.

Доповідач розповів про мистецьку монографію С. Гординського, вказуючи на найважливішу з них — „Українська ікона“, що вийшла в англійському перекладі і незабаром вийде у виданні УВУ в німецькому перекладі Лідії Качуровської. Крім цього, С. Гординський є автором статей на літературознавчі і мистецтвознавчі теми, що появились в „Сучасності“ та „Свободі“.

Порівнюючи жартома при в'язанні С. Гординського до перекладу поезії Ф. Війона із його пристрасним замилуванням до „Слова о полку Ігореві“, відомою українською літературною пам'яткою княжих часів (про похід князя Ігоря Святославича на половців 1185 року), д-р Качуровський стверджує, що переважає такий „Слово о полку“, якого він є відомим дослідником, що його перший переклад появився в 1936, другий в 1950, але про це вже розказав сам автор перекладу, що знову готує третє видання свого перекладу, що має невдовзі появитися.

Із доповіддю „Нове про „Слово о полку““ виступив сам дослідник і перекладач С. Гординський. Він навіряд прізвищ українських, російських і інших слов'янських дослідників і перекладачів, про що докладніше можна прочитати в його статті „Слово про Ігорів похід“ (ЕУ Т. II/8 (словникова) стор. 2902-4, 1976 р.). Згадав важливіших із них — М. Максимовича, Ф. Бусласова, О. Потебню, І. Франка, та новіших — Д. Чижевського, В. Перетця, Л. Булаховського та інших, що науково обробляли автентичність „Слова о полку“, як південно-руської пам'ятки, що мовно подібна до літописів того часу.

Доповідач коротко розглянув переклади і переспів „Слова о полку“ у нашій літературі і назвав важливіших перекладачів — М. Максимовича, С. Руданського, Т. Шевченка, І. Франка, В. Мови-Лиманського, В. Шульця, М. Рильського й інших, вказуючи на автентичність цих перекладів. Вказав він також і на недоліки деяких перекладів, головним на незадовільну інтерпретацію т. зв. „темних місць“ пам'ятки, що вчинили колишні перекладачі під впливом православної зміни того часу, та на різні погляди окремих дослідників щодо їхнього розуміння зокрема загадкових імен — Троян, Боян, і їх роль в духовності східних слов'ян.

Навіший ряд таких „темних місць“, доповідач згадав про погляди сучасних дослідників в окремих випадках і подав свої інтерпретації, що він вводить у новому виданні свого перекладу. Він, між іншим, сказав, що, на його погляд, в поході брали участь рівно галицькі полки, що „темне“ слово „галичі стади“ не відноситься до „галицьких“ (ворон), що віщують нещастя, а радше — до галицьких воїнів; що назва „галич“ має давнє прихити — „галичів“ і „галичівський“, і в цьому випадку автор „Слова о полку“ по-користувався першим терміном. На цій підставі він вважає, що в бої над Калкою в 1185 р. проти половців хана Кончака брали участь і полки галицького князя, Осьмомисла, і що перебіг цього походу і його поразку згадує „Слово о полку“.

Треба подякувати С. Гординського як людину, як мистця і літературознавця, що в ділянці дослідників і перекладачів „Слова о полку“ займає одне із чільних місць, між іншим, про його дослідні згадує часом Академія Наук у Москві і Ленінграді, але промовчують у Києві.

На кінець вечора ред. Константин Бачинський, диктор, прочитав по-мистецькому майже весь переклад „Слова о полку“ С. Гординського, що залишило у присутніх мильний спомин про цей рідкісний авторський вечір.

Навіший ряд таких „темних місць“, доповідач згадав про погляди сучасних дослідників в окремих випадках і подав свої інтерпретації, що він вводить у новому виданні свого перекладу. Він, між іншим, сказав, що, на його погляд, в поході брали участь рівно галицькі полки, що „темне“ слово „галичі стади“ не відноситься до „галицьких“ (ворон), що віщують нещастя, а радше — до галицьких воїнів; що назва „галич“ має давнє прихити — „галичів“ і „галичівський“, і в цьому випадку автор „Слова о полку“ по-користувався першим терміном. На цій підставі він вважає, що в бої над Калкою в 1185 р. проти половців хана Кончака брали участь і полки галицького князя, Осьмомисла, і що перебіг цього походу і його поразку згадує „Слово о полку“.

Д-р Б. Кузь

**Для підтримки Комітету
за Правопорядок в УККА**

Дня 20-го лютого цього р. відбулася у Ньюарку нарада представників місцевих організацій і зацікавлених громадян у справі підтримки Комітету за Правопорядок в УККА. Член того Комітету д-р Б. Шебунчак докладно поінформовав про переговори з представниками УККА в дні 14-го грудня 1980 і 16-го січня 1981 року, після чого він розповів про перебіг останньої Ширшої наради Комітету за Правопорядок, що відбулася в Нью Йорку 31-го січня цього р. та про її рішення.

Після його доповіді були численні запити і дискусії, в якій подано ряд пропозицій як для діяльності Комітету за Правопорядок, так і праці на місцевому терені. Зокрема запропоновано щоб:

1) Комітет змінив свою назву відповідно до нових завдань і нової ситуації, особливо, коли перетра-

ції ні до чого не довели:
2) Комітет в Нью Йорку подав свою адресу, телефон, заагжувавши сталого правника для пологодження бжучих справ і інформації;

3) Установив і подав у пресі банківський рахунок для вплатавання пожертв (вміжчаси Комітет дешо з тих побажань виконав).

На нараді вибрано Ініціативну групу для організації праці на місцях у Ньюарку і північному Нью Джерсі, а також підтримки Комітету. До завдань Ініціативної групи належить також підготувати до скликання зборів для створення місцевого